

ZARCU, LAZĂR

n. 1 august 1888, Macoviște, jud. Caraș-Severin
d. 1967

A urmat cursurile liceului din Biserica Albă (Serbia) promovând examenul de bacalaureat în anul 1910. Devine student al Facultății de Drept din capitala Ungariei, unde susține licența. Titlul de doctor în drept îl va primi în anul 1918.

A fost înscris ca avocat în Baroul Timiș, făcându-și practica în biroul cunoscutului avocat timișorean Ion Putnic. După înființarea Baroului Caraș, se va transfera la Oravița și mai apoi își va deschide birou avocațial la Orșova.

În toamna anului 1918 a participat la evenimentele premergătoare Adunării de la Alba Iulia. De pildă, la venirea soldaților de pe front la sfârșitul războiului s-au iscat unele incidente în comuna Macoviște, care au fost aplanate prin intervenția Gărzilor Naționale Române conduse de locotenentul Lazăr Zarcu. Acesta a participat la Adunarea de la Alba Iulia de la 1 decembrie 1918 alături de Vasile Ocnariu, votând unirea cu România. La Alba Iulia a fost ales în Comitetul Central al Consiliului Național Român, fiind cel care a preluat Memoriul întocmit de către mai multe comunități locale din Banatul montan în care se plângeau de nedreptățile la care au fost supuși de către autoritățile maghiare. După numirea avocatului dr. George Dobrin ca prefect al județului Caraș, a sprijinit instaurarea administrației românești în Banatul montan și pe Valea Almăjului.

Cu ocazia epurării Corpului de avocați în anul 1948, a fost îndepărtat din profesie. A fost numit în schimb o perioadă Prefectul Poliției Timișoara, iar mai apoi a deținut funcția de director al Prefecturii Poliției Brașov. În ultima parte a vieții a fost angajat jurist în cadrul Fabricii „Banatul” din Timișoara.